«L'**educació** és, sobretot, una manera de **mirar el futur**»

Entrevista a la nova **coordinadora executiva** de les **Escoles Manyanet**

1 Com afrontes aquest nou repte al capdavant de totes les Escoles Manyanet?

L'afronto amb molta il·lusió, responsabilitat i, sobretot, amb agraïment. Manyanet és una realitat que conec des de dins: vaig exercir com a professora a Manyanet Les Corts durant 28 anys i, els darrers nou cursos, he tingut l'oportunitat de treballar per al conjunt de les escoles des de l'àmbit de la innovació, l'estratègia i la qualitat educativa. Ara assumeixo aquesta nova responsabilitat amb la voluntat de continuar fent créixer un projecte que sento molt meu.

2 Ets la primera dona que assumeix aquesta responsabilitat. Què significa per a tu?

És un fet que em fa especialment feliç, però crec que és encara més important que arribi amb naturalitat. Les dones fa molts anys que som una part essencial de les nostres escoles, liderant aules, equips i projectes. Que avui una dona assumeixi aquesta responsabilitat és també un reflex d'aquesta realitat i un estímul perquè continuem avançant cap a un lideratge cada vegada més divers i compartit.

3 Què significa avui ser una escola Manyanet?

Significa educar la persona en totes les seves dimensions. Volem alumnes competents, però també persones amb valors, capaces de mirar els altres, comprometre's, conviure i donar sentit a allò que fan. El nostre projecte combina innovació i tradició, tecnologia i humanitat, exigència i acompanyament. I ho fem des de la nostra identitat cristiana i inspirats en el llegat de sant Josep Manyanet.

4 Sovint parlem d'innovació educativa. Què no hauríem de perdre mai pel camí?

La mirada sobre la persona. Innovar no és incorporar novetats perquè sí, sinó preguntar-nos constantment com podem educar millor. La tecnologia, les noves metodologies o la intel·ligència artificial són eines extraordinàries, però mai poden substituir la relació, l'acompanyament, l'exemple o la capacitat d'un educador d'ajudar un infant o un jove a descobrir qui és i qui pot arribar a ser.

5 Quin paper han de tenir les famílies en aquest projecte educatiu?

Un paper imprescindible. Família i escola no podem educar en direccions diferents. Necessitem confiança, comunicació i corresponsabilitat. Les famílies coneixen els seus fills d'una manera que nosaltres no podem conèixer-los, i nosaltres tenim una responsabilitat educativa específica que també hem de posar al seu servei. Educar és una tasca compartida.

6 I quin paper juga el professorat en aquesta manera d'entendre l'educació?

Un paper central. Darrere de qualsevol projecte educatiu hi ha persones. El professorat necessita formació, recursos, reconeixement i, sobretot, sentir que no està sol. La vocació és essencial, però no pot convertir-se en una excusa per donar per fet que els docents han d'assumir qualsevol frustració o malestar social. Hem de cuidar els nostres equips humans, escoltar-los i donar-los suport cada dia. Cuidar els educadors és també cuidar l'educació.

7 Quina és, avui, la principal responsabilitat d'una escola davant dels reptes de la societat?

Ajudar els infants i joves a interpretar un món que canvia molt ràpidament sense perdre allò que ens fa humans. Hem d'educar en el pensament crític, la responsabilitat, la convivència, la solidaritat i el compromís. L'escola no pot viure d'esquena al que passa al seu voltant, però tampoc pot limitar-se a reproduir els sorolls de la societat.

8 Manyanet parla de ser «més humans i digitals». És possible conjugar les dues coses?

No només és possible, sinó necessari. La qüestió no és escollir entre humanitat i tecnologia, sinó aconseguir que la tecnologia estigui al servei de la persona. En un món cada vegada més digital, la capacitat d'escoltar, mirar als ulls, dialogar, estimar, cooperar i tenir cura dels altres serà encara més valuosa.

9 Què t'agradaria que els alumnes que passen per les nostres escoles s'emportessin de Manyanet quan siguin adults?

M'agradaria que s'emportessin una manera de mirar el món: amb valors, curiositat, esperança i compromís amb la societat i el planeta. Que recordessin persones que els van ajudar a créixer, que se sentissin preparats per afrontar els reptes i que, sobretot, fossin capaços de posar el seu talent al servei d'alguna cosa que vagi més enllà d'ells mateixos. Confiem que les noves generacions apostin per un compromís actiu amb la

construcció d'una societat més justa, solidària i sostenible, capaç d'afrontar els reptes socials i ambientals del nostre temps. Educar en la responsabilitat, el respecte i la cura del planeta, «la casa comuna», és clau per a impulsar un futur en el qual el progrés vagi unit al benestar de les persones i a la protecció del medi ambient.

10 Si poguessis mirar deu anys endavant, com imagines l'educació?

No sé exactament com seran les aules, però sí que sé que continuarem necessitant bons educadors. La intel·ligència artificial transformarà moltes coses, però no substituirà la necessitat de ser acompanyats, estimats i inspirats. El futur de l'educació no serà només aprendre més, sinó aprendre millor, viure millor i ser més humans. I aquesta és, probablement, la mirada de futur que Manyanet no ha de perdre mai.